

nen; yderst forståeligt bruger man denne her anledning til at genoptage en diskussion om vurderingen af Dublinkonventionen.

Altså det er ligesom det ene, man kan sige denne her debat handler om, og det fører selvfølgelig ret vidt, men når vi snakker Dublinkonventionen, så kan man sige, at det, det handler om med hensyn til, at det ikke har opsættende virkning med en klageadgang, er, at dels er det jo for at overholde nogle frister, og dels er det også sådan, at man kan få lov at vende tilbage, hvis det viser sig, at klagen var berettiget.

Det andet, med hensyn til antallet, at Danmark kan sende asylansøgere tilbage til et andet land i et større tal, end vi modtager, betragter jeg som noget af en tilfældighed. Man kan jo ikke sige, at det hænger sammen med det ene eller det andet, har en fordel eller ikke har en fordel, men jeg synes, hvis man vurderer reglerne i Dublinkonventionen, at så er der nogle klare retningslinjer for, hvem der er ansvarlig for hvilke asylansøgere.

For man kan spørge sig selv: Hvad er alternativet til Dublinkonventionen? Det var jo det roderi, vi havde før, hvor det udelukkende var første asylland, det gjaldt, og hvor mennesker, der søgte asyl, kunne ligge og cykle rundt mellem det ene og det andet og det tredje land og de også kunne lave sådan en form for asylshopping, som det vist hedder med et slangudtryk, at de ligesom gik fra det ene land til det andet, og ingen rigtig havde overblik over noget. Og dér tror jeg virkelig, at der var nogle, der kom mere i klemme i det system.

Så kunne man sige, at alternativet ville være at sige: Jamen alle dem, der kommer til Danmark og søger om asyl, tager vi imod og lader dem søge asyl her. Men det tror jeg også ville blive meget uoverskueligt med hensyn til, hvor stort et antal der ville komme til Danmark og søge asyl.

Så jeg synes, når man ser på alternativerne, at Dublinkonventionen absolut er at foretrække og derfor også at foretrække at videreføre med dansk deltagelse.

Keld Albrechtsen (EL):

Når nu det f.eks. er sådan, at Danmark i den forløbne periode har sendt lige knap 3.000 flygtninge retur til Tyskland, men Tyskland kun i den samme periode har sendt 138 flygtninge tilbage til Danmark, så viser det jo noget om, at Dublinkonventionen altså er blevet et redskab

for Danmark til at undgå at modtage asylansøgere.

Det kan vel også rejse det spørgsmål, om Tyskland og Sverige i længden vil synes, at det er en rimelig ordning, for det er jo meget vanskeligt som asylansøger at nå frem til Danmark overhovedet, og i de tilfælde, hvor det så trods alt kan lykkes for nogle ganske få, bliver de så omgående sendt til Tyskland. Det synes jeg der er grund til at diskutere rimeligheden i, også hvis man skulle have en vis form for solidaritet med de andre lande, med Sverige og Tyskland.

Og så vil jeg godt spørge ministeren: Hvis nu det er sådan, at man får et system uden grænsekontrol, og det er jo konsekvensen af Schengenaftalen, og man får en ordning i EU – og det er da vel det, som man stiler mod i de forhandlinger, der foregår om arbejdsmarkedet, hvor arbejdsmarkedet også er for flygtninge og indvandrere og de derfor også frit kan flytte sig over grænserne i Unionen, når de regler bliver vedtaget – er det så ikke i virkeligheden en tåbelig ordning med den Dublinkonvention? Var det så ikke mere rimeligt, at man søgte asyl dér, hvor man nu engang er?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Nej, jeg synes stadig væk, der er brug for, at vi har nogle regler for, hvad det er for et land, vi er enige om at man skal søge asyl i, for jeg tror, at hvis vi lod det være stort set frit – »dér, hvor man nu engang er«, som hr. Keld Albrechtsen udtrykker det – så kunne det få meget uoverskuelige konsekvenser for nogle lande, der måske af den ene eller den anden grund pludselig fik meget store grupper af asylansøgere. Og det kunne være meget svært for det land at klare den belastning, det ville være, og det ville i virkeligheden være til skade for de asylansøgere. Så det, at vi fastsætter nogle regler, mener jeg faktisk er til asylansøgernes fordel.

Hr. Keld Albrechtsen siger så: Jamen tænk på stakkels Tyskland, som vi sender så mange tilbage til! Ja, hvis Tyskland og de andre lande er enige om at indgå denne her aftale og vi får lov til at tilslutte os, så mener jeg absolut, det er det bedste udgangspunkt for en civiliseret håndtering af den gruppe af asylansøgere, der er i Europa.

Men det er jo helt klart noget, vi får mulighed for at diskutere her inden for, ja mindst 1 år har vi faktisk til at diskutere det, inden den nye ordning skal træde i kraft, og det regner jeg selvfølgelig med at der bliver al mulig grund til.